

ANUNȚURI

- ❖ SĂRBĂTOAREA CENTENARULUI - 100 de ani de prezență baptistă în Clisura Dunării - va avea loc în biserica noastră în perioada 10-12 august 2018

Calendarul evenimentelor anului centenar

- ✓ Evanghelizare de primăvară în primele 3 duminici ale lunii martie 2018
  - ✓ Intrarea Domnului Isus în Ierusalim - 1 aprilie 2018
  - ✓ Învierea Domnului Isus - 8 aprilie 2018
  - ✓ Excursie tematică în perioada - 27 aprilie – 1 mai 2018
  - ✓ Înălțarea Domnului Isus - 24 mai 2018
  - ✓ Pogorârea Duhului Sfânt - 27 mai 2018
  - ✓ Serbare final an școlar 2017-2018 - 10 iunie 2018
  - ✓ Școala Biblică de vacanță – Ediția a X-a în perioada 2 - 5 iulie 2018
  - ✓ Simpozion prilejuit de împlinirea a 100 de ani de prezență baptistă în Clisura Dunării - 7 iulie 2018
  - ✓ Concert al corurilor bărbătești reunite din Banat – 5 august 2018
  - ✓ Aniversarea Centenarului bisericii noastre - 10-12 august 2018
  - ✓ Deschiderea anului școlar 2018-2019 - 15 septembrie 2018
  - ✓ Sărbătoarea Mulțumirii - 21 octombrie 2018
  - ✓ Evanghelizare de toamnă în fiecare duminică a lunii noiembrie 2018
  - ✓ Aniversarea Nașterii Domnului Isus – 25 decembrie 2018
- ❖ Pe website-ul bisericii noastre există posibilitatea susținerii proiectului educațional-evangelistic de finalizare a școlii creștine prin donații în sumă fixă de 10 euro folosind plata cu cardul.
  - ❖ Detalii legate de activitatea Școlii *Academia Îngerașilor* și informații legate de Aniversarea Centenarului bisericii Maranata pot fi văzute pe website-ul sau pe pagina de facebook a bisericii noastre.

SĂRBĂTORIȚII LUNII FEBRUARIE 2018

Dumnezeu să te binecuvânteze !

Sporea Maria – 1 februarie
Cîrpean Maria – 4 februarie
Popovici Mărioara – 4 februarie
Rusmir Dorina – 5 februarie
Raduț Elisabeta – 6 februarie
Albu Maria – 8 februarie
Nistoran Ramona Mihaela – 8 februarie
Albu Nicoleta – 10 februarie
Marișescu Dorina – 14 februarie
Boboescu Ilie – 20 februarie
Velcean Ion – 20 februarie
Chilnicean Elisabeta – 22 februarie
Cocîrlă Magdalena – 24 februarie
Iancu Maria Daniela – 25 februarie
Albu George – 28 februarie
Popescu Cornelia – 29 februarie

Ascultați Radio 9 FM pe 106,6 MHz sau
pe website-ul bisericii noastre

Tehnoredactare:

Valentin David-Izvernar
Contact:
Telefon: 004-0255-542214
E-mail: maranata_mn@yahoo.com
Urmăriți serviciile bisericii pe internet LIVE la adresa:

www.maranata1.ro

sau pe adresa de Facebook a bisericii noastre

Anul IX, Nr.11– FEBRUARIE 2018
GRATIS

Biserica Baptistă Maranata Moldova Nouă

“Pe când toate popoarele umblă fiecare în numele dumnezeului său, noi vom umbla în Numele Domnului, Dumnezeului nostru, totdeauna și în veci de veci!” - Mica 4:5

Buletin inFormativ

UCENICII CREȘTINI

pastor Nelu Popescu

„ Cei unsprezece ucenici s-au dus În Galilea, În muntele unde le poruncise Isus să meargă. Când L-au văzut ei, I s-au închinat, dar unii s-au îndoit. Isus S-a apropiat de ei, și le-a zis: Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iați că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.” (Fapte Ap. 28:16-20).

Înainte de înălțarea la cer, Domnul Isus Și-a afirmat autoritatea absolută și suveranitatea dată Lui de Dumnezeu *„în cer și pe pământ ”*. Timpul umilinței îndurate pe pământ s-a sfârșit și Tatăl L-a înălțat mai pe sus de toți și toate (Filipeni 2 : 9-11).

În acest context, pe baza autorității Sale, cei câțiva ucenici care au participat la evenimentul înălțării Sale, au fost trimiși să facă *„ucenici din toate neamurile”*. Amploarea misiunii încredințate acestor ucenici a fost pe măsura puterii și autorității Sale nelimitate. În cadrul acestui proces de ucenicizare, oameni din toate neamurile trebuiau învățați să păzească tot ceea ce Domnul Isus i-a învățat pe ei. Evanghelistul Luca a menționat că ucenicii lui Isus, deja oameni dintre neamuri, au fost numiți prima dată creștini în Antiohia siriană (F.A. 11: 26). Antiohia a fost o comunitate internațională și deci și biserica de acolo era tot o comunitate internațională. Diferențele etnice, sau de orice natură, au fost depășite prin ceea ce toți aveau în comun: dragostea și credințioșia față de Cristos (Coloseni3:10-11). Cuvântul creștin a intrat repede în limbajul uzual. Astfel, când Pavel și-a susținut nevinovăția și și-a proclamat credința în Cristos în fața regelui Agripa, acesta l-a somat pe Pavel spunându-i: *„curând mai vrei tu să mă îndupleci să mă fac creștin”* (F.A. 26:28).

(continuare pe pagina următoare)

MEDITAȚIE

(urmare de pe pagina anterioară)

De asemeni Petru i-a încurajat pe „**alesii cari trăiau ca străini, împrăștiați prin Pont, Galatia, Capadocia, Asiria și Bitinia**” să nu le fie rușine dacă sufereau ca și creștini (1 Petru 4:16).

Cuvintele ucenic și creștin în sensul biblic, presupun o relație de dragoste, credință și pocăință dedicată lui Cristos. Cuvântul ucenic este mai sugestiv și implică relația dintre Învățător și cel chemat să învețe. Astfel ucenicii creștini sunt chemați să-și ia în serios responsabilitatea de a învăța de la Cristos, de a se supune disciplinei cerută de Învățător și să promoveze în „**toate neamurile**” aceeași învățătură și disciplină. Ucenicia veritabilă le cuprinde pe amândouă, altfel riscăm să ne spună și nouă Domnul Isus: „**De ce-Mi ziceți Doamne, Doamne!, și nu faceți ce spun Eu?**” (Luca 6:49). Una din trăsăturile esențiale ale ucenicului creștin este separarea de „**chipul veacului acestuia**”, adică **neconformismul** (Romani 12:2). Ucenicii creștini, pe de o parte, trebuie să slujească în toate neamurile ca martori, ca urmași ai lui Cristos, iar pe de altă parte nu trebuie să se lase contaminați de „chipul veacului acestuia”. Ucenicii creștini nu trebuie să se izoleze de oameni într-o viață de pustnici, dar nici nu trebuie să facă vreun compromis, să sacrifice sfințenia cerută de Cristos, prin asemănarea cu „chipul veacului acestuia”. Poporului evreu, după eliberarea lor și scoaterea din Egipt, i s-a cerut să se separe total și de modul de viață al egiptenilor și de modul de viață al triburilor din Canaan unde urma să ajungă (Levitic 18:3-4). Ucenicii creștini au responsabilitatea și misiunea de a aduce în lume **o cultură creștină**, opusă lumii, printr-o viață dedicată lui Cristos, fără compromisuri și prin învățătura primită de la Cristos.

Pluralismul secular din domeniul religios face presiuni din ce în ce mai mari asupra ucenicilor creștini și asupra Bisericii lui Cristos. Însă Cristos și creștinismul este **UNIC**. Cristos este **UNIC**, fără contracandidat, prin existența lui din veșnicie, prin întruparea, moartea și învierea Sa, prin înălțarea Sa la cer și prin mijlocirea înaintea lui Dumnezeu Tatăl, **UNICUL DUMNEZEU VIU ȘI ADEVĂRAT**.

(Bibliografie: John Stott, Ucenicie radicală, Editura Peregrinul, 2010, Cluj-Napoca).

Biserica Baptistă "MARANATA" Moldova Nouă

Prin îndurarea Ta, Tu ai călăuzit și ai izbăvit pe poporul acesta.

Iar prin puterea Ta, îl îndreapți spre locașul sfințeniei Tale.

Exod 15:13

PAGINA ACADEMIEI ÎNGERAȘILOR – secție a L.T.B. Reșița

Educația care însuflă valori

Prof. Emma Varan

Predarea văzută din perspectivă creștină nu este doar distribuirea informației, ci este atingerea vieților. Există mulți factori la care trebuie să se gândească un dascăl: curriculum, metode de predare, materiale didactice, tehnici de management al clasei. Toate acestea sunt importante, dar nimic nu este la fel de important decât copilul și relația profesorului cu el.

Avem privilegiul ca biserică și școală creștină să-L vedem pe Dumnezeu cum lucrează în viețile copiilor. În această lucrare specială ne îndeamnă să ne punem toată încrederea în Dumnezeu sursa puterii noastre pentru o lucrare așa de măreață: „pentruca credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu” (1 Corinteni 2:5). Pentru noi dascălii conștiința că suntem parte din formarea caracterului copiilor din grupele sau clasele noastre ne face responsabili față de modul în care ne împlinim vocația dar de asemenea ne responsabilizează la o relație profundă cu Dumnezeu și la o trăire morală autentică. Privilegiul și responsabilitatea de a modela viața unui copil ne îndeamnă să apelăm la susținerea pe care familia, prietenii și biserica o pot oferi în rugăciune înaintea Domnului pentru profesori, copii și părinți.

Ca profesori creștini avem posibilitatea de a-L prezenta pe Dumnezeu, de a le educa sufletele, de a fi sensibili la entuziasmul lor. Putem de asemenea să le oferim ocazii de a-și exprima credința pe măsură ce aceștia se dezvoltă. Consider că este un mare har să putem însufla valori încă din perioada prunciei. Pavel observă la ucenicul lui Timotei că formarea caracterului său în ce privește cunoașterea Scripturilor a început din copilărie prin grija mamei lui și a bunicii lui: „din pruncie cunoști Sfintele Scripturi” (2 Timotei 3:15). În această perioadă a vieții credința se poate dezvolta iar sămânța adevărilor și valorilor puse de familie, de profesori și de biserică în timp va avea roade negreșit. De aceea este fundamental ce ne planificăm să punem în mintea și în inima lor încă de când sunt mici și cum ne comportăm față de ei.

În anul 1954 Dorothy Law Nolte a scris un poem pedagogic celebru intitulat „Copii învață ceea ce trăiesc”. Fiecare vers este plin de semnificație și enunță un adevăr simplu care exprimă ce învață copiii din mediul în care se află și din modul în care ne comportăm cu ei.

„Dacă trăiesc în critică, copiii învață să condamne.
Dacă trăiesc în ostilitate, copiii învață să fie agresivi.
Dacă trăiesc în teamă, copiii învață să fie anxioși.
Dacă trăiesc înconjurați de milă, copiii învață autocompătimirea.
Dacă trăiesc înconjurați de ridicol, copiii învață să fie timizi.
Dacă trăiesc în gelozie, copiii învață să simtă invidia.
Dacă trăiesc în rușine, copiii învață să se simtă vinovați.
Dacă trăiesc în încurajare, copiii învață să fie încrezători.
Dacă trăiesc în toleranță, copiii învață răbdarea.
Dacă trăiesc în laudă, copiii învață prețuirea.
Dacă trăiesc în acceptare, copiii învață să iubească
Dacă trăiesc în aprobare, copiii învață să se accepte așa cum sunt.
Dacă trăiesc înconjurați de recunoaștere, copiii învață ca este bine să ai un țel.
Dacă trăiesc împărțind cu ceilalți, copiii învață generozitatea.
Dacă trăiesc în onestitate, copiii învață respectul pentru adevăr.
Dacă trăiesc în corectitudine, copiii învață să fie dreapți.
Dacă trăiesc în bunăvoință și considerație, copiii învață respectul.
Dacă trăiesc în siguranță, copiii învață să aibe încredere în ei și în ceilalți.
Dacă trăiesc în prietenie, copiii învață ca e plăcut să trăiești pe lume”.

Dorothy Law Nolte

Lângă copii, împreună cu familiile lor înțelegem că suntem responsabili să le asigurăm climatul propice pentru o dezvoltare sănătoasă, excepțională. La îndeplinirea acestui țel ne bazăm pe ajutorul, protecția, răbdarea și înțelepciunea care vine de sus, de la Dumnezeu.